

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919010008
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7919010008.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Anny Kohutovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. júla 2019, v trestnej veci proti obžalovanému Z. A., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.4.2019 sp.zn. 3T/2/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. A.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.4.2019 sp.zn. 3T/2/2019 boli obžalovaní Z. A.É. M. K. O.M. uznaní vinnými

obžalovaný Z. A. v bode 1/ rozsudku:

- zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,
- prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

obžalovaný K. O. v bode 1/ rozsudku:

- obzvlášť závažným zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,
- prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

obžalovaný K. O. v bode 2/ a 3/ rozsudku:

- pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zákona

na tom skutkovom základe, že

obaja obžalovaní:

1/ po spoločnej predchádzajúcej dohode dňa 25.7.2018 v čase okolo 23.00 hod. za doposiaľ neobjasnených okolností vnikli do dvora rodinného domu č. XXX/XX na ulici K. Š. I. H. U., okr. Trebišov, ktorý je spoluvlastníctvom Z. W., nar. X.X.XXXX, jeho dcéry S.V. Y., rod. W., a jeho ďalšej dcéry M. N., rod. W., na ktorom po vypáčení zámku vchodových dverí vnikli do kotolne nachádzajúcej sa na prízemí, v ktorej sa v tom čase nikto z domácich osôb nenachádzal a následne dňa 26.7.2018 v čase približne od 02.00 hod. do 02.30 hod. násilím vnikli cez neuzamknuté dvojkrídlové drevené dvere do priestorov rodinného domu na I. poschodíe, kde drevenou násadou od lopaty fyzicky napadli Z. W. s tým, že od neho požadovali peniaze, ale žiadne nemal a následne vnikli na II. poschodíe

rodinného domu, kde fyzicky napadli Z. W., nar. X.X.XXXX a požadovali od neho peniaze so slovami: „Daj peniaze ty starý, špinavý, lebo keď nie, tak ťa zabijeme“ a keď menovaný uviedol, že peniaze nemá, nedá a aby odišli preč, tak začali prehľadávať jeho izbu a opakovane od neho požadovali peniaze, pričom obžalovaný K. O. ho fyzicky napadol tak, že ho bil na rôznych častiach tela rukami, panvicou a tiež aj drevenou násadou od lopaty a po tomto konaní sa zmocnili rôznych potravín v celkovej hodnote 9,19 €, ktoré v krabici zobrali so sebou a ušli z rodinného domu, následkom čoho poškodený Z. W., nar. X.X.XXXX, podľa znaleckého posudku súdneho znalca utrpel tržnú ranu na čele, kožnú odreninu na ľavom ramene, krvnú podliatinu na pravom predlaktí a zlomeninu krčka pravej stehrovej kosti s vysunutou hlavou z kĺbovej jamy, ktorá mu zapríčinila vážnu poruchu zdravia, t.j. ťažkú ujmu s dobou liečby 4 až 6 mesiacov a Z. W. utrpel kožnú odreninu na čele a zlomeninu 7. a 8. rebra vľavo bez posunu, teda zranenia ľahké až stredne ťažké s dobou liečenia 4-5 týždňov,

obžalovaný K. O.:

2/ dňa 2.6.2018 v čase okolo 02.38 hod. v Kráľovskom Chlmci na E. W.. Č.. XXX/XXX, okr. Trebišov, v bare Hawai počas rozhovoru s V. G. z Kráľovského Chlmca využil jej nepozornosť a zo stola odcudzil dámsku koženú peňaženku s jej osobnými dokladmi, a to občianskym preukazom, vodičským preukazom, bankomatovou kartou OTP banky, a.s., zdravotnou kartou Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., finančnou hotovosťou 15 Eur a mobilným telefónom zn. iPhone 8, zlatej farby, IMEI: 3567622086129934, so SIM kartou, ktorý bol uložený v umelohmotnom puzdre, a následne s peňaženkou z baru ušiel smerom na ulicu L. Kossutha, čím V. G. odcudzením mobilného telefónu spôsobil škodu vo výške 800 Eur, odcudzením dámskej koženej peňaženky škodu vo výške 25,50 Eur a odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 15 Eur, teda škodu v celkovej výške 840,50 Eur,

3/ v nočných hodinách dňa 29.6.2018 v Kráľovskom Chlmci v obytnom dome na ulici X.. H. Č.. XXX/XX počas návštevy bytu, kde býva D. G. ml. ktorý ho do bytu pozval, odcudzil z televízneho stolíka voľne položený mobilný telefón zn. Honor 8 bielej farby, ktorý následne prostredníctvom svojej sestry O. O. odpredal v záložni PETI, s.r.o., prevádzka Hlavná č. 202 Kráľovský Chlmec, za finančnú hotovosť 35 Eur, čím vlastníkovi telefónu D. G. st. spôsobil krádežou škodu vo výške 110 Eur,

- pričom vykonanou lustráciou v ústrednej evidencii priestupkov MV SR bolo zistené, že obžalovaný K. O. sa obdobného skutku dopustil dňa 31.1.2018 v čase o 10.00 hod., a to priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola dňa 31.1.2018 Obvodným oddelením PZ Kráľovský Chlmec uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30 Eur, číslo bloku 18047398, právoplatná dňa 31.1.2018.

Boli im za to uložené tresty:

Obžalovanému Z. A.:

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona (§ 37 písm. h/, m/ Tr. zákona) úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému K. O.:

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 188 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona (§ 36 písm. l/, n/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona) úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona, § 78 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obžalovanému K. O. povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO 35 937 874, spôsobenú škodu vo výške 4.198,63 € /štyritisícstodeväťdesiatosem Eur a šesťdesiattri centov/ a obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO 35 937 874, spôsobenú škodu vo výške 23,32 € /dvadsaťtri Eur a tridsaťdva centov/.

Po vyhlásení rozsudku, podstatnej časti jeho odôvodnenia a po poučení o opravnom prostriedku zahlásil obžalovaný Z. A. odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm./b Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo všetkých výrokoch a vec vrátil Okresnému súdu v Trebišove na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

Má za to, že odvolanie proti rozsudku je opodstatnené pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení v prípravnom konaní a na súde I. stupňa a súd sa nevyssporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo veci.

Od začiatku prípravného konania tvrdil, že so spoluobžalovaným K. O. sa nedohodli ani na spáchaní lúpeže, krádeže, ani porušovania domovej slobody, lebo bol pozvaný so spoluobžalovaným na popíjanie alkoholu u jeho známych a nebola reč medzi nimi o páchaní akéhokoľvek trestného činu.

Poukazuje na to, že spoluobžalovaný O. krivo ho obviňuje a viackrát povedal v priebehu prípravného konania, že ak má ísť do výkonu trestu odňatia slobody, tak pôjde aj on a celá jeho výpoveď je motivovaná tým. Nie je možné nehodnotiť ani tú skutočnosť, že v priebehu trestného konania zásadným spôsobom niekoľkokrát menil svoje výpovede a preto jeho výpovede sú nevierohodné a sú motivované tým, aby bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne.

Je toho názoru, že súd I. stupňa vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade so skutočným stavom vo veci a preto záver súdu o preukázaní viny nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Poukazuje na to, že poškodení, najmä Z. W. pri svojich výpovediach tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní používali stále množné číslo napriek tomu, že v skutočnosti chceli hovoriť o jednotnom čísle, avšak vôbec to nerozoznávajú a až následne na konkrétne otázky ozrejmili, že sa jednalo len o jednu osobu a na odstránenie rozporu uvádzali odôvodnenie, že v rodinnom dome sme boli dvaja spolu so spoluobž. K. O.. Od poškodeného Z. W. nežiadal žiadne peniaze, nevyhrážal sa mu ničím.

Násilím neotváral ani vchodové dvere do kotolne, ani do rodinného domu a násilím neotváral ani malú bránku pri vstupe na pozemok, kde sa nachádza rodinný dom. Bol ubezpečený spoluobžalovaným K. O., že idú popíjať alkohol k jeho kamarátovi a že je tam pozvaný, o čom obžalovaný ho ubezpečil aj tým, že kým čakal vonku na ulici, o niekoľko minút sa vrátil z rodinného domu a povedal, že môže tam ísť aj on, lebo jeho kamarát s tým súhlasil.

V odsudzujúcom rozsudku sa tvrdí, že obžalovaný požadoval peniaze od Z. W., čo však nie je pravdou, lebo on tohto poškodeného ani nevidel v rodinnom dome a neublížil mu na zdraví a nevyhrážal sa tomuto poškodenému.

V priebehu konania svedkovia Y. a M. W. potvrdili, že Z. W.J. je alkoholikom, viackrát bol liečený na psychiatrii, mal halucinácie a preto jeho výpoveď je úplne nevierohodná. Spoluobžalovaný O. tvrdil, že ho mal biť rukami, na druhej strane poškodený Z. W. tvrdil, že ho udrel drevenou násadou. Ani jedno tvrdenie sa nezakladá na pravde.

Poškodený Z. W. vo svojej výpovedi tvrdil, že „ma napadli, pýtali odo mňa peniaze, vyhrážali sa mi“, ale na konkrétnu otázku už odpovedal tak, že „jeden z nich uviedol, dajte peniaze, lebo Vás zabijem!“ (výsluch v prípravnom konaní zo dňa 12.09.2018).

Ďalej poškodený Z. W. uviedol, že obžalovaný O. ho udrel panvicou, aj drevenou násadou, avšak v tej istej výpovedi už tvrdí v jednej vete, že „bili ma, keď bol na zemi“ a v ďalšej vete tvrdí, že „bil ma O., ktorý mal červený sveter.

Tak isto v rozsudku paušálne sa tvrdí, že obaja požadovali od poškodeného Z.J. W. peniaze napriek tomu, že poškodený vo výpovedi tvrdil, že jedna osoba pýtala od neho peniaze a spoluobž. O. uznal, že povedal poškodenému „Daj peniaze, Ty starý špinavý, lebo keď nie, tak Ťa zabijem!“

Vo vykonanom dokazovaní nie sú dôkazy o spoločnom vykonaní skutku lúpeže, avšak súd túto skutočnosť neberie do úvahy a paušálne skutok rozširuje na spoločné konanie napriek tomu, že vykonané dôkazy tieto skutočnosti nepreukazujú.

Tak isto nie je preukázané to, že mal prehľadávať dom a mal zobrať potraviny z tohto domu.

Nedohodol sa so spoluobž. O. na žiadnom trestnom čine a ani vykonané dôkazy nepreukazujú jeho vinu. Bez dostatočných dôkazov súd uznal vinu napriek tomu, že nie sú dostatočné dôkazy a súd bezvýhradne si osvojil výpovede nevierohodných svedkov ako poškodený Z. W. a výpoveď spoluobžalovaného K. O., ktorý mal motiváciu mu škodiť a dosiahnuť, aby bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Výpovede týchto osôb sú rozporuplné, nevierohodné a nemajú oporu v zistenom skutkovom stave.

Súd vykonané dôkazy nevyhodnotil vo vzájomných súvislostiach, neodstránil rozpory vo výpovediach poškodených a neboli odstránené pochybnosti v zistenom skutkovom stave. Súd dôkazy vyhodnotil v jeho neprospech a nakoniec došiel k nesprávnemu záveru, keď v odsudzujúcom rozsudku dospel k tomu, že sa dopustil skutkov, zo spáchania ktorých bol obžalovaný.

Pri správnom vyhodnotení výsledkov dokazovania prinajmenej súd mal uplatniť zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), preto nemal dôjsť k tomuto záveru, ktorý je prezentovaný v odsudzujúcom rozsudku.

Nakoľko sa necíti byť vinným ani z ublíženia na zdraví, nie je dôvod ho zaviazat' k náhrade škody pre Všeobecnú zdravotnú poisťovňu v Bratislave.

Nedopustil sa ani zločinu lúpeže, ani prečinu porušovania domovej slobody vo forme spolupáchateľstva, preto sa nestotožňuje s rozsudkom Okresného súdu v Trebišove, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm./c, /d Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm./a Tr. zákona.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V uvedenom rozsahu revízneho princípu a vzhľadom na obsah odvolacích námietok preskúmal krajský súd postup v konaní predchádzajúci napadnutému rozsudku, správnosť a úplnosť skutkových zistení a správnosť právnej kvalifikácie vo vzťahu k odsudzujúcemu výroku rozsudku, zákonnosť a primeranosť uloženého trestu.

Súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom v rovine procesnej, dôkazno-hodnotiacej, ako aj v rovine právnej kvalifikácie. Svoje rozhodnutie potom dostatočne a presvedčivo odôvodnil tak, ako to zodpovedá kritériám § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na rozsah a obsah tohto odôvodnenia, by bolo duplicitné v ňom uvedené argumenty opakovať.

Okresný súd vo veci vykonal všetky možné a dostupné dôkazy podľa vlastnej úvahy, aj návrhu procesných strán kontradiktórneho konania. Hlavné pojednávanie bolo skončené tým, že procesné strany nemali návrhy na ďalšie dokazovanie a preto okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Vykonávané dôkazy ešte nepredstavujú skutkové zistenia. Vytvárajú však nevyhnutný podklad pre ich vyhodnotenie a vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Až tieto závery, ktoré vyústili do tzv. skutkovej vety výroku rozsudku predstavujú skutkový stav zistený v napadnutom rozsudku.

Okresný súd takto postupoval, keď vykonal dokazovanie a následne dôkazy jednotlivo, i vo vzájomných súvislostiach hodnotil.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral jednotlivé dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, a čo z týchto dôkazov vyplynulo:

Z výpovede obžalovaného Z. A. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že spolu s obžalovaným K. O. v predmetný večer popíjali víno, dokopy v ten večer ho mohol vypiť asi tak 4 a pol litra. Keď boli ešte v byte u O., tak k nim prišiel popíjať víno aj M. W. (brat Z. W. mladšieho), ktorý bol opitý. Striedavo popíjali víno raz u O., potom vonku a potom znovu u O. a zase vonku. Keď boli pred vchodom do O. bytu, tak sa M. W. ponúkol, že donesie ďalšie víno. Všetci traja šli potom k O. do bytu, kde M. W. doniesol ďalšie dva litre vína, ktoré ďalej pili. Asi tak po pol hodine W. zaspal, O. mu vtedy prehľadal vrecká a z jedného vrecka mu vybral nejaké kľúče, ktoré si zobral. Potom, čo spolu ešte asi pol hodinu pili, O. povedal, aby išli piť k jeho kamarátovi. Vtedy ešte nevedel, že O. chcel ísť piť k M. W., od ktorého zobral kľúče, a ktorý celý čas spal v miestnosti, kde pili. Keď potom spolu s O. prišli k jednému domu, tak mu O. povedal, že sa nemá báť, že ten dom je jeho dobrého kamaráta. Na dvor vošli tak, že bránka bola otvorená, potom do domu vošiel prvý O. a on stál najskôr pred brámkou. O. z domu vyšiel asi po piatich minútach s tým, že aj jeho volal O. kamarát dnu. Potom vošiel hlavným vchodom dnu do domu, pričom si nevšimol, že by boli dvere do domu vypáčené. Spolu s O. následne vyšli na 1. poschodie, kde nikto nebol, svetlo tam bolo zhasnuté. O. potom vyšiel na 2. poschodie, vtedy počul, ako pán W. starší na neho kričal, aby odišiel preč. Teda O. bol vtedy na 2. poschodí a on bol na 1. poschodí. Keď počul tento krik, tak prišiel aj on na 2. poschodie a tam videl v jednej O. ruke násadu do lopaty a v druhej ruke panvicu. W. starší tam vtedy ležal na zemi pri posteli a O. stál pri ňom a držal v ruke drevenú násadu. Nevidel, že by O. W. staršieho udrel, ale zdalo sa mu, akoby ho chcel udrieť. W. starší nehovoril nič, len kričal na O., aby odišiel preč. Keď tam takto O. zbadal, tak k nemu prišiel a tú násadu do lopaty mu z ruky zobral a odhodil ju cez schody na 1. poschodie a potom po schodoch zišiel dole na prízemie. Tam si všimol, že sú otvorené dvierka na dvoch skrinkách, tieto dvierka iba zatvoril, a to bez toho, aby ich prehľadával, a vyšiel z domu von. O. ešte ostal hore v dome, on šiel od domu preč asi 100 metrov, kde bola nejaká kamenná kocka, na ktorú si sadol a zaspal. Ráno sa zobudil u O., ale nevie, ako sa tam dostal. O tom, že O. chcel urobiť lúpež nevedel, O. mu vôbec nič o takom niečom nepovedal, vravel mu len to, že idú ku kamarátovi. Z domu nič neukradol ani nevyniesol. Nikoho tam neudrel, nenapadol a ani sa tam nikomu nevyhrážal. Nepýtal od nikoho ani peniaze a ani nepočul, že by peniaze pýtal od niekoho O.. V dome sa stretol iba s W. starším, ktorého videl ležať na 2. poschodí a W. mladšieho tam nevidel vôbec.

Obžalovaný K. O. k účasti obžalovaného A. na žalovanej trestnej činnosti vypovedal, že obaja najprv spolu popíjali, potom k nim prišiel M. W.. Vonku spolu pili a následne šli k nemu do bytu, kde spolu ďalej pili. M. W. začal rozprávať o tom, ako jeho otec Z. W. predáva tabak. Spolu s A. sa vtedy na seba pozreli a dohodli sa, že pôjdu do domu W.. Tam spolu vyliezli hore na balkón, ktorý bol zamknutý, on liezol prvý a za ním liezol A.. Na dvor sa dostali cez bránku, kľúč od bránky mal A., ktorý ho zobral od M. W., a to vtedy, keď u neho na byte M. W. spal. A. ho vtedy prehľadal a zobral mu kľúče. Keď vyliezli na balkón, tak balkón bol zatvorený, vtedy na nich pán W. starší začal kričať, že nech idú preč, lebo na nich zavolá políciu. Z balkóna potom zliezli späť dole a vchodovými dverami, ktoré neboli zamknuté, sa dostali do domu. Hneď vo vnútri domu stretli Z. W. mladšieho, ktorý mal v ruke násadu od lopaty, A. mu túto násadu od lopaty z ruky vykopol. A. potom W. mladšieho udieral päťami do rebier a pýtal od neho aj peniaze, že kde ich majú. Na to W. mladší vošiel dnu do kuchyne a povedal, že on peniaze nemá. Potom aj s A. vyšli na 2. poschodie, kde stretli Z. W. staršieho. W. starší ho napadol s barlou, udrel ho ňou po ruke a on keďže na zemi videl ležať kuchynskú panvicu, tak W. staršieho touto panvicou udrel po hlave, na čo on spadol. Potom W. staršiemu ešte vravel, že keď mu nedá peniaze, tak ho zabije. W. starší mu povedal, že peniaze nemá, pretože zaplatil inkaso. Obžalovaný A. počas toho prehľadával skrine, ale poškodeného W. staršieho bil aj A., a to rukou. Po tom, čo on W. staršieho udrel panvicou, spadol na zem a znovu sa postavil a vtedy, keď W. starší stál na svojich nohách, ho bil A., a to päťami do rôznych častí tváre, na čo W. starší zase spadol na zem ku posteli a potom sa už viac nepostavil a ostal tam ležať. Predtým, než A. začal W. staršieho biť, tak od neho pýtal aj peniaze s tým, že ak mu peniaze nedá, tak ho zabije a hovoril mu aj nejaké hanlivé slová. Obžalovaný potvrdil, že k W. išli s tým, že tam niečo ukradnú, a preto prehľadávali dom. Z domu zobrali tabak, ktorý potom vrátili policajtom, a nejaké potraviny. On zobral iba tabak, potraviny zobral A..

Svedok - poškodený Z. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa nevie vyjadriť, ktorý z obžalovaných ho udieral, v jeho dome však boli obidvaja. Obžalovaní od neho pýtali peniaze a prehľadávali aj dom. Pokiaľ si dobre pamätá, tak ako prvý ho udrel obžalovaný O., a to panvicou na palacinky. Keď sa s O. naťahoval, tak asi vtedy mu niečo prasklo v bedrovom kĺbe. Či ho udrel aj obžalovaný A., sa vyjadriť nevedel, keďže nevidel, či ho bil aj tento obžalovaný, nakoľko na neho potom hodili deku a bol bitý cez deku. V dome u neho boli obaja obžalovaní, ktorí mu povedali, že keď im nedá peniaze, tak ho zabijú. To, že im má dať peniaze, a že keď im peniaze nedá, tak ho zabijú, mu povedal asi O., pričom peniaze od neho pýtal asi len jeden z obžalovaných a na 99 % to bol O.. Videl tam aj drevenú násadu od lopaty, ktorou bol tiež udieraný, a to do ramena a ruky, ale nevedel sa vyjadriť, kto konkrétne z obžalovaných ho udieral, keďže obžalovaní mu dali na hlavu deku. Poškodený ďalej upresnil, že po tom, čo bol udretý po hlave panvicou, tak spadol, ale vedel sa ešte postaviť a pokúšal sa brániť. Následne, keď ho bili ďalej a hodili na neho aj deku, spadol a vtedy sa už postaviť nevedel, lebo mal vyskočený kĺb. Kĺb mu teda vyskočil vtedy, keď sa naťahoval s obžalovaným O., následne na to spadol na zem a už sa nevedel postaviť.

Svedok - poškodený Z. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že z dôvodu, že aj v minulosti sa im pokúšali zloději dvakrát vlámať do domu, a to cez balkón, bol pripravený na zlodějov tak, že mal v dome nachystanú násadu od lopaty. V predmetný večer pozeral televízor v dome na poschodí, pričom si všimol na dvore oboch obžalovaných, ktorí na neho začali kričať, aby ich pustil dnu. Potom bolo chvíľu ticho, následne obaja obžalovaní vtrhli dnu do domu cez hlavný vchod. Obžalovaných našiel v kuchyni, na čo obaja z kuchyne ušli do inej miestnosti. Potom sa v dome opäť stretli. Obžalovaní museli nájsť v dome spomenutú drevenú násadu od lopaty, ktorou ho začali biť a to tak, že prvý ho začal biť A., ktorý mal v rukách drevenú násadu na lopatu, on sa s ním o túto násadu naťahoval, pričom tú násadu sa mu podarilo chytiť do ruky. A. pomáhal túto násadu vytrhnúť z jeho ruky aj O., ktorý mu podkopol nohy, na čo spadol na zem. Keď ležal na zemi, tak ho buď kopli alebo buchli, lebo cítil nejaké údery. Obžalovaní od neho pýtali peniaze, a to ako obžalovaný A., tak aj obžalovaný O., ale on im žiadne peniaze nedal, pretože žiadne nemal. Potom, čo ležal na zemi, obaja obžalovaní opustili miestnosť, v ktorej dovtedy boli, a šli asi hore na poschodie. On z domu vyšiel na dvor, lebo sa obžalovaných bál a chcel im utiecť, vonku na dvore sa potom skryl v burine, resp. v kríkoch.

Z výpovede svedkyne S. Y. súd zistil, že v čase, keď malo dôjsť k lúpežnému prepadnutiu jej otca a brata, v dome nebola. Vie však o tom, že jej otec Z. W. mal mať v dome odložené nejaké peniaze, nakoľko jej o tom predtým hovoril a tieto peniaze jej aj ukázal, mohlo sa jednať o sumu okolo 700 až 800 Eur. Keď sa dozvedela čo sa stalo, prišla otca navštíviť. Vtedy zistila, že jej otec peniaze v dome nemá, ale nie z toho dôvodu, že mu boli ukradnuté, ale že ich predtým dal jej sestre M. N.. Čo sa týka jej otca, občas si zvykol dať nejaké pivo alebo poldeci, avšak podľa jej vedomostí alkoholické nápoje v nadmernom množstve nepožíva. O svojom bratovi Z. W. vie, že pije, a že je alkoholikom. Z toho dôvodu bol viackrát aj hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v NsP Trebišov, keďže v dôsledku nadmerného požívania alkoholu mal halucinácie. Aj ona sama bola viackrát svedkom toho, keď bol jej brat v takom stave a volala kvôli tomu aj sanitku.

Svedok M. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dva dni predtým, než malo dôjsť k predmetnej lúpeži, videl oboch obžalovaných v okolí domu, kedy na prvom poschodí, ako sa vchádza do domu, bol obžalovaný O. a obžalovaný A. bol hore na balkóne. Vtedy na nich aj kričal, že čo tam robia, potom jeho brat Z. W. otvoril dvere na balkóne ako aj vstupné dvere do domu s tým, že hovoril obžalovaným, aby odtiaľ vypadli. V tej dobe býval aj on v tomto dome, a to v jeho zadnej časti dole na prízemí. Následne dva dni na to, teda v deň lúpeže, si išiel kúpiť cigaretové papieriky do novinového stánku a stretol tam oboch obžalovaných, ktorí ho volali, aby šli spolu niečo vypiť. On si s nimi sadol a skúsil im vysvetliť, prečo robia také veci, napríklad to, že v minulosti mu ukradli dvojkolesový vozík. Potom spolu začali piť, pamätá si, že najskôr mali liter vína, potom niekto šiel kúpiť ďalší liter vína a takto pili spolu najskôr vonku a neskôr sa presunuli na byt k O.. On sa opil a niekde zaspal, nepamätá sa kde, ale zobudil sa asi o pol šiestej vonku. Potom, keď sa zobudil, šiel domov a keď prišiel k domu, tak si všimol, že vstupné dvere do domu boli pootvorené. Najskôr si myslel, že sú pootvorené preto, že jeho brat vetrá. Potom šiel pred dvere kotolne, kde si taktiež všimol, že aj tieto dvere boli otvorené. Následne pokračoval do zadnej časti domu, kde býva so svojou hluchonemou družkou, a keď tam prišiel, tak zaspal. Po tom, čo nejakú dobu spal, ho začala budiť jeho družka, ktorá ním triasla a ukazovala mu, aby išiel hore, ale on jej poriadne nerozumel, čo mu chce povedať, nakoľko jeho družka je hluchonemá. Keď následne vošiel dnu do domu a vyšiel na horné poschodie, tak zbadal, že na zemi leží jeho otec, ktorý vzdychal od bolesti a

hovoril mu, aby ho dali hore na posteľ. Otec ležal v izbe na koberci, v ktorej zvykol spať. Otca sa najskôr pokúšali zdvihnúť s družkou, ale nedarilo sa im to, následne keď do domu prišla aj jeho sestra, tak s jej pomocou otca zdvihli a posadili na posteľ. Jeho sestra potom zavolała záchranku. Otca naložili do sanitky, on sa ho ešte stihol opýtať, či mu zobrali nejaké peniaze, na čo mu otec povedal, že nezobrali. Otec mu ešte povedal toľko, a to predtým, než ho dali na posteľ, že „Tu som s nimi zápasil“, viac ohľadom lúpeže nepovedal.

Z prečítanej výpovede svedkyne M. N. z prípravného konania vyplynulo, že svedkyňa v čase okolo 10.00 hod. videla doma zraneného svojho otca, ktorý ležal na posteli. Otec jej povedal, že ho bili, a že od neho pýtali peniaze.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovanými vyplynulo, že obžalovaný O. v rámci vykonanej konfrontácie uviedol, že A. vybral kľúče z vrečka M. W. a potom šli spolu k domu Z. W.. V rodinnom dome ich napadol Z. W. mladší, a to násadou od lopaty. A. začal W. mladšieho biť a udierať ho násadou, ktorú mu vykopol z rúk a povedal mu „Zostaň tu, lebo zdochneš“. Potom vyšli obidvaja na poschodie, kde W. starší sa neho zahnal s bakoľou a trafil ho do ruky, následne ho on udrel panvicou na palacinky po hlave, na čo W. starší spadol na zem. Vtedy mu povedal, aby mu dal peniaze, pretože ak nie, tak ho zabije. Keď sa W. starší následne postavil, tak A. mu povedal „Daj peniaze, lebo zomrieš“ a udrel ho po hrudníku, na čo W. starší opäť spadol k posteli. Oproti tomu obžalovaný Z. A. pri konfrontácii tvrdil, že M. W. vybral kľúče z vrečka O.. V dome vyšiel O. na poschodie, na čo počul, že hore niekto kričí. Keď aj on vyšiel na poschodie, tak uvidel starého pána W. ležať na zemi, vtedy vybral O. z ruky niečo ako násadu od lopaty, potom sa starého pána W. spýtal, kto ho udrel, na čo mu on povedal, že nejaký čierny chlapec. Poprel, že by udrel starého pána W. aj on.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Vlasta Vyhnáľková, ktorá sa v celom rozsahu odvolala na závery svojho znaleckého posudku. Z nich je zrejmé, že poškodený Z. W. starší utrpel pri predmetnej lúpeži zranenia, a to tržnú ranu na čele, kožnú odreninu na ľavom ramene, krvnú podliatinu na pravom predlaktí a zlomeninu krčka pravej stehrovej kosti s vysunutou hlavnicou z kĺbovej jamy, čo z lekárskeho hľadiska zodpovedá ťažkému zraneniu, ktorého liečba je stanovená nad 42 dní, konkrétne 4 až 6 mesiacov, a vznikom zranenia došlo k vážnej poruche zdravia. Na otázku, či by poškodený so zlomeninou stehennej kosti mohol vstať za pomoci iného človeka, prípadne či by sa mohol postaviť aj tak, že by sa oprel o nejaký predmet, znalkyňa uviedla, že to úplne vylúčiť nemôže, pričom vzhľadom na vek poškodeného a zmeny stareckého charakteru sa skôr prikláňa k tomu, že s veľkými obtiažami by poškodený bol schopný sa postaviť aj sám pri vlastnej opore. Poškodený Z. W. mladší utrpel kožnú odreninu na čele, zlomeninu 7. a 8. rebra vľavo bez posunu, pričom jeho zranenia z lekárskeho hľadiska zodpovedajú ľahkým až stredne ťažkým zraneniam, ktoré sa zhoja v priebehu 4 až 5 týždňov.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. Kornélie Fabišikovej, vyplýva, že obžalovaný Z. A. v čase spáchania skutku netrpel a ani t.č. netrpí na žiadnu duševnú chorobu a je schopný plne chápať zmysel trestného konania. Rovnako ani obžalovaný K. O. v čase spáchania skutku netrpel a ani t.č. netrpí na žiadnu duševnú chorobu a je schopný plne chápať zmysel trestného konania.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia PhDr. Evy Kítkovej súd zistil, že obžalovaný Z. A. v intelektových skúškach zaznamenal intelektovú úroveň IQ 69, čo zodpovedá ľahkej mentálnej retardácii. Z psychologického hľadiska je však plne zodpovedný za svoje konanie. Znalkyňa zistila poruchy správania, masívnu asociálnu disponovanosť ako fixnú osobnostnú črtu, čo z psychologického hľadiska predikuje pomerne vysoké riziko recidívy, teda opakovania trestného konania aj v budúcnosti. Čo sa týka obžalovaného K. O., ten v intelektuálnych skúškach zaznamenal intelektuálnu úroveň IQ 67, čo taktiež zodpovedá pásme ľahkej mentálnej retardácie. Z psychologického hľadiska je obžalovaný O. plne zodpovedný za svoje konanie a aj u neho platí predikácia pomerne vysokého rizika recidívy z psychologického hľadiska, teda opakovania trestného konania aj v budúcnosti. Znalkyňa u neho zistila aj sklon ku klamaniu. Obžalovaný reaguje agresívne, pričom aj jeho majetková trestná činnosť je prejavom jeho agresivity.

Výška odcudzených potravín z domu poškodeného Z. W. bola stanovená odborným vyjadrením na sumu 9,19 Eur.

Zistený skutkový stav bol objektivizovaný aj listinnými dôkazmi, a to potvrdením o zaistení a vrátení vecí, vyčísleniami škody, zápisnicou o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, lekáorskými a prepúšťacími správami, zápsmi o dychovej skúške a výpisom z katastra nehnuteľností.

Ku konkrétnym odvolacím námietkam obžalovaného spočívajúcim v tom, že spoluobžalovaný K. O. ho krivo obviňuje a chce mu privodiť len, aby dostal trest, odvolací súd uvádza:

Spoluobžalovaný K. O. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine a jeho vyhlásenie súd prijal pri splnení zákonných podmienok. Toto rozhodnutie nebránilo tomu, aby okresný súd spoluobžalovaného K. O. vypočul o účasti spoluobžalovaného Z. A. na žalovanej trestnej činnosti. Z výsluchu spoluobžalovaného K. O. vyplynulo, že tento popísal svoju účasť na žalovanom trestnom čine a aj účasť spoluobžalovaného Z. A. . Obžalovaný K. O. teda nezvaľoval vinu len na spoluobžalovaného. Výpoveď obžalovaného K.H. O. bola v súlade aj s výpoveďami poškodených, a to konkrétne Z.J. W. S., Z. W. N., N. M. W. M. S. Y., a listinnými dôkazmi, konkrétne zápisnicou o ohliadke miesta činu, zápisnicami o vrátení vecí a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Vlasty Vyhňalkovej a lekáorskými správami o ošetrení poškodených Z. W. N.. M. Z. W. S..

K odvolacej námietke obžalovaného Z. A., že vo výpovediach poškodených boli rozpory a tieto súd prvého stupňa neodstraňoval, k tomu odvolací súd uvádza, že ťažisko dokazovania spočíva v kontradiktórnom hlavnom pojednávaní. Na hlavnom pojednávaní procesné strany, vrátane obhajcu obžalovaného aktívne vystupovali a viedli výsluch poškodených. Rozpory vo výpovediach poškodených, aby boli podstatné to nezistil ani krajský súd.

V zmysle ust. § 264 ods. 1 Tr. por. ak sa svedok odchyli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach.

Takýto postup obhajca obžalovaného ani obžalovaný nenavrhovali, a to preto, lebo svedkovia sa v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede neodchýlili.

Okresný súd na základe uvedeného právne kvalifikoval konanie obžalovaného Z.J. A. ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Obžalovaný Z. A. je z miesta trvalého bydliska hodnotený skôr negatívne, z dôvodu, že svojím nevhodným správaním viackrát narušal verejný poriadok a dostal sa do konfliktov kvôli neuposlúchnutiu výzvy verejného činiteľa. Doposiaľ bol 3x súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, a to v rokoch 2017 a 2018. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 26.7.2018 sp.zn. 7T/61/2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, ktorý obžalovaný aj aktuálne vykonáva. Odsúdený bol aj rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 7.12.2017 sp.zn. 1T/34/2017, ktorým mu bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, ktorá uplynula 7.4.2019. V evidencii priestupkov má celkovo 7 záznamov za spáchanie priestupkov rôzneho druhu, ktorých sa dopustil v rokoch 2017 a 2018.

U obžalovaného Z. A. zistil okresný súd dve priťažujúce okolnosti, a to spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona), pričom za viac trestných činov je v zmysle zaužívanej súdnej praxe potrebné považovať dva a viac trestných činov, ako aj skutočnosť, že obžalovaný A. už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Poľahčujúce okolnosti u neho súd nezistil.

U obžalovaného A. okresný súd správne zvýšil spodnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. zo 7 rokov na 8 rokov a 8 mesiacov pri

prevahe priťažujúcich okolností a obžalovanému uložil úhrnný trest celkom na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Pre účely výkonu trestu bol obžalovaný A. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, čo zodpovedá kritériám v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, teda skutočnosti, že pred spáchaním prejednávaneho trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Ani vo výroku o náhrade škody odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu, tento výrok okresný súd náležite odôvodnil.

To boli dôvody, pre ktoré o odvolaní obžalovaného Z. A.U. krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Košiciach dňa 17. júla 2019
JUDr. Zuzana HOMZOVÁ
predsedníčka senátu
Kanc: opíš
založ zb. spis
vzn. skončené
spis OS
opis KP

V zmysle Vyhlášky MS SR č. 482/2011 Z.z. o zverejňovaní súdnych rozhodnutí z dôvodu anonymizácie a zverejňovania súdnych rozhodnutí je potrebné uviesť:

1/ oblasť právnej úpravy:

2/ povahu rozhodnutia:.....

3/ predpisy odkazované v rozhodnutí :

V Košiciach dňa